

[Axel Christensen.]

toratet faar Indflydelse paa, kommer under en vis Kontrol og teknisk Indsigt. Selv om vi naturligvis alle sammen ønsker, at alt offentligt Byggeri, ogsaa det, som Staten blot yder Tilskud til, bliver gennemført med en vis Soliditet, maa der paa den anden Side ogsaa være Grænser for den Luksus, der anvendes, og de Midler, der ofres paa disse Omraader.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at dette Statens Bygningsdirektorat, som nu forhaabentlig gennemføres, i Eftertiden næppe kan undgaa at at faa sin Indflydelse, og det vil blive denne Institution, som man skyder paa, hvis Byggeri af den omhandlede Art giver forkerte Udslag. Jeg skulde tage meget fejl, om man ikke i Bygningsdirektoratet vil bestræbe sig for at løse Opgaven saadan, at det kan vinde almindelig Tilfredshed til alle Sider, ogsaa hos de bevilgende Myndigheder, som her faar en virkelig Støtte til at faa de forskellige Sager gennemført paa den bedste og mest praktiske Maade. Man kommer jo nemlig her til at staa over for en Institution, som har teknisk Sagkundskab paa Byggeriets Omraade, og Bygningsdirektoratet faar igennem de Beføjelser, der er givet det, en Adgang til at gøre sig gældende ved god og praktisk Vejledning, saa at det slet ikke kan undgaa, at det sætter sine Spor i Fremtiden.

Jeg skal ikke komme ind paa ret mange af Forslagets Enkeltheder, men vil dog gerne nævne en Bestemmelse i § 7, som jeg finder særlig paakrævet, nemlig hvad der staa i Stk. 4:

„Direktoratets Tjenestemænd og Konsulenter maa, saa længe Hverv som saadan er betroet dem, ikke udføre eller deltage i Udførelsen af Statens Bygearbejder eller i Arbejder for Institutioner, hvis Økonomi helt eller delvis er baseret paa Tilskud fra Staten.“

Man tilsigter selvfølgelig her at undgaa det, der ofte ser meget uheldigt ud, at de, der projekterer et Bygearbejde, ogsaa under en eller anden Form har Interesse i, hvad der leveres dertil, og hvem der leverer det paagældende Arbejde eller Materiale. Det er derfor rigtigt, at Lovforslaget fastslaar, at en saadan Sammenblanding af Tilsyn og Leverance ikke kan finde Sted. Det er en Bestemmelse, som jeg haaber vil blive haandhævet meget strengt; for jo renere Linier der er paa dette Omraade, des bedre vil det være.

Et andet af de Spørgsmaal, som man gennem Lovforslaget paalægger Bygnings-

direktoratet at have Rede paa, er de almindelige Byggeomkostninger saavel ved offentligt som ved privat Byggeri. Man fastslaar, at Direktoratet til enhver Tid skal være klar over Materialepriser, Arbejds lønninger og Enhedspriserne ved Byggeriet. Naar dette gennemføres, betyder det simpelt hen, at man i Bygningsdirektoratet til enhver Tid holder sig à jour med Byggepriserne, og det er jo indlysende, at dette betyder en Fordel paa de Tidspunkter, hvor Lovgivningen bl. a. maa beskæftige sig med Tilskudsregler og Laaneregler for Boligbyggeriet. Ikke mindst vil det være en Fordel for Rigsdagen, som paa forskellige Tidspunkter maa beskæftige sig med Bygge-spørgsmaal.

Ser vi frem i Tiden, er der vel ingen Tvivl om, at man netop paa Boligbyggeriets Omraade vil kunne paalægge Bygningsdirektoratet at være opmærksom paa Udviklingen, navnlig for derigennem at kunne yde en værdifuld Medvirken til dette Spørgsmaals rigtige Løsning. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at et saadant Bygningsdirektorat i Samarbejde med Bygningshaandværkernes Organisationer vil kunne bidrage til, at de mest praktiske Hustyper vælges og bygges, og endvidere, at Prisforholdene paa dette Omraade kommer til at ligge paa det rigtige Grundlag, og jeg vil tilføje paa et Grundlag, der svarer til de skiftende Tidens Krav om Boligernes Omfang og Soliditet. Jeg vil bl. a. ogsaa tro, at hvis vi kommer ind i Perioder, hvor der f. Eks. bliver stærk Efterspørgsel efter Byggematerialer, ja, maaske ligefrem Mangel paa Materialer, vil man fra Bygningsdirektoratets Side være i Stand til at regulere Materialefordeling og Byggeudgifterne i det hele paa den Maade, at man ikke anvender saa stor en Del af det forhaandenværende Materiale til offentligt Byggeri, at der derigennem ligefrem fremkommer Mangel paa Materiale til det almindelige Husbyggeri. Jeg er dog her ikke helt enig med det ærede Medlem, som talte for det konservative Parti (Malchau). Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at Situationen skulde være saadan i Øjeblikket, at man maa hælde til den Anskuelse, at Skolebyggeriet bør standses. I øvrigt vil jeg gerne sige, at det gælder først og fremmest om at støtte det almindelige Boligbyggeri og navnlig den lave Bebyggelse. Det gælder først og fremmest om at skaffe saa mange sunde og gode Boliger som muligt af den Art Bebyggelse.

Jeg vil slutte med at sige, at vi i det hele fra mit Partis Side finder, at dette